

ת"פ 1291/11/21 - מדינת ישראל נגד פלוני 1, פלוני 2

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בנצרת

ת"פ 1291-11-21 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני בעניין:	כבוד השופטת טל ויסמן בן שחר המאשימה	מדינת ישראל
נגד		
הנאשמים	1. פלוני 1 2. פלוני 2	

נוכחים:

מטעם המאשימה: פרקליטות מחוז צפון

מטעם הנאשמים: עו"ד יחיא דהאמשה

מטעם שירות המבחן: אורית בן יהודה

הנאשם 1 הובא באמצעות שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין בעניינו של הנאשם 1

נוסח מותר לפרסום

מבוא:

1. הנער שבפניי, יליד 2004, הודה בעובדות כתב אישום מתוקן המייחס לו עבירה של **פציעה בנסיבות מחמירות** לפי סעיף 334 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**")

על פי עובדות כתב האישום המתוקן:

עמוד 1

2. בתקופה הרלוונטית לכתב האישום למד קטין, יליד 00.00.2006 (להלן: "המתלון"), יחד עם קטינה ילידת 00.00.2006 (להלן: "XXX") באותה כיתה בבית הספר התיכון X (להלן: "בית הספר").
3. בין הנאשמים לבין המתלון אין היכרות מוקדמת. הנאשמים הינם חברים, ו-XXX היא מכרה של נאשם 1.
4. ביום 19.10.21, סמוך לשעה 21:40 התגלע ויכוח בין XXX לבין המתלון בקבוצת הוואטסאפ הכיתתית, במהלכו כתב המתלון על XXX "חושבת שהיא מצחיקה מסכנה XXX" ועזב את הקבוצה. בתגובה לכך, כתבה XXX הודעה פרטית למתלון בוואטסאפ ואיימה עליו "יא פח אם עוד פעם אתה נוקב בשמי עם דיבור כמו הפרצוף שלך מגעיל אני אחסל אותך". XXX. והמתלון המשיכו בהתכתבות בוואטסאפ, במהלכה עלב המתלון ב-XXX ואמר לה "אם המשפחה שלך עלובה לא כולם ככה" ו- "חרא עליך, מה אני אעשה לך.. ועל כל משפחתך". XXX המשיכה לאיים על המתלון באומרה "אל תגרום לי לנפח את העניין ולגרום לך להצטער", וכן "משפחתך...דבר ותראה מה יקרה".
5. באותו היום, זמן קצר לאחר המתואר לעיל, שיתפה XXX את נאשם 1 במה שאירע עם המתלון. נאשם 1 שיתף את נאשם 2 ועקב כך גמלה בליבם של הנאשמים החלטה לפגוע במתלון. במסגרת החלטה זו, בסמוך לשעה 22:00, התקשר נאשם 2 אל המתלון מספר פעמים ממספר חסום, שאל אותו בין היתר היכן הוא גר ומה שמות בני משפחתו.
6. המתלון אשר חשש משיחות אלה, הגיע לביה"ס ביום למחרת - 20.10.21 עם אגרוף בכיסו, לצורך הגנה עצמית. באותו יום - עובר לשעה 12:10, הגיעו הנאשמים בסמוך לביה"ס מצוידים בסכין ובשוקר חשמלי עם מסיכות על פניהם וכובעים על ראשם, והמתינו למתלון שייצא מביה"ס.
7. בסמוך לשעה 12:15 הבחינו הנאשמים במתלון יוצא מביה"ס ותקפו אותו בצוואת חדא: נאשם 2 תקף אותו באמצעות שוקר חשמלי ונאשם 1 דקר אותו עם סכין יפנית בפניו, בחזה ובידו. מיד לאחר מכן נמלטו הנאשמים מהמקום.
8. כתוצאה מהדקירה, נגרמו למתלון חתך באורך כ- 10 ס"מ בצד ימין של פניו, חתך עמוק באורך של כ- 15 ס"מ בבית חזה מימין עליון, שהתפשט עד לשריר עם מספר בועות אוויר מסביב וחתך בזרוע ימין באורך של כ- 4 ס"מ. המתלון פונה לקבלת טיפול רפואי בבית החולים פוריה.

ב"כ הצדדים עתרו לעונש:

9. **ב"כ המאשימה**, טען באריכות בדבר חומרת מעשיו של הנאשם. בהמשך - הפנה לתסקיר שירות מבחן

נעדר המלצה טיפולית שהוגש בעניינו, המלמד על קיומם של גורמי סיכון משמעותיים לצד סיכויי שיקום בודדים. הוסיף והפנה לתסקיר נפגע עבירה והדגיש את הנזקים הפיזיים והנפשיים שנגרמו לנפגע כתוצאה ממעשה הנאשם. בשל כל אלה עתר להרשעתו בדין, והטלת עונש מכביד של מאסר בפועל לצד מאסר מותנה, קנס ופיצוי. התובע תמך טיעונו בפסיקה בעניין בגירים צעירים, במסגרתה נקבע מתחם ענישה בעבירות דומות, הנע בין 10 ל- 24 חודשי מאסר.

10. מנגד טען **ב"כ הנאשם** כי הנער הודה במיוחס לו, לקח אחריות על מעשיו ובכך חסך את העדת המתלונן, כמו גם זמן שיפוטי יקר. בהמשך - תיאר באריכות את הרקע לסכסוך וביקש להדגיש את חלקו של המתלונן. הוסיף והסביר את נסיבות החיים בצילן גדלו והתבגרו הנאשם והמתלונן, לרבות סכסוך מתמשך בין המשפחות בכפר מגוריהם והביע דעתו כי היה בכך כדי להוביל, בין היתר, להסתבכות הנאשם בעבירה. הנאשם הוסיף והזכיר כי הנער היה עצור מאחורי סורג ובריא במשך כחודש ימים, בהמשך שוחרר למעצר בית בתנאים מגבילים, זאת עד שנעצר עד לתום ההליכים במסגרת תיק אחר. הסניגור טען כי הנער הביע נכונות להתגייס להליך טיפולי בשירות המבחן, עם מוטיבציה גבוהה לשינוי, אך בשל מעצרו בתיק האחר - ההליך נקטע. אחר אלה הפנה לפסיקה וטען כי עיון במקרים דומים מלמד כי מדיניות הענישה בנסיבות העניין היא חודשי מאסר בודדים ועל כן - בנסיבותיו של הנער, עתר להסתפק במאסר שריצה עד כה. נוכח נסיבותיו האישיות, המשפחתיות הקשות, מחלת אמו ומצבה הכלכלי הקשה של המשפחה, ביקש להימנע מהטלת רכיב עונשי כספי.

11. **הנאשם, במילותיו :** "נכון שעשיתי טעות ולקחתי סכין לבית הספר כדי לשמור על עצמי כי היו מדברים איתי בטלפון ואומרים שרוצים לפגוע בי ובמשפחה שלי וקיללו את אמא ואמא חולת סרטן. אני מצטער ולא רציתי לפגוע בו, זה היה רק מפחד, לא חשבתי להגיע לפה. אני גם רוצה להמשיך בליווי שלי בכלא ולהמשיך ללמוד ולעשות בגרות. אחרי האירוע לא היה לי קשר עם הנפגע והמשפחה שלו. אני רוצה להגיד לנפגע העבירה שאני לא חשבתי להגיע למצב הזה, אני מקווה שישלח לי".

דין והכרעה:

12. חומרת המעשה שביצע הנער זועקת מעובדות כתב האישום בו הודה. התנהגות עבריינית, בריונית, הכוללת הכנה מראש ושימוש בכלי נשק קר, הובילה לפגיעה קשה בגופו ובנפשו של המתלונן, כמו גם לרמיסת נורמות חברתיות בסיסיות שעניינן בכבוד האדם, שלמות גופו, נפשו ובטחונו. הנסיבות לפיהן המעשה בוצע בפתח בית הספר, מקום האמור לשמש כמבצר בטוח לילדים המבקשים לרכוש בינה ודעת, ע"י שניים שחברו יחדיו, כלפי נער צעיר מהם, אך מעצימות ומחדדות את החומרה וההכרח בהוצאת מסר מוקיע, מגנה ומכביד. מסר שיבהיר לפוגע כי מי שנקט בדרכי אלימות ושיבש את מסלול חייו של נער אחר, יחווה בהכרח שיבוש דרמטי של מהלך חייו שלו. מסר שיביא לידי ביטוי את סלידתה של החברה מהתנהגותו של הנאשם, ואת התייחסותו המחמירה והבלתי מתפשרת של בית המשפט, לשימוש באלימות בין בני נוער.

13. בעניין זה יפים דברי בית המשפט העליון בע"פ 3573/08 **עודה עוואדרה נ' מדינת ישראל** (נבו)

13.04.2010): "יש לשוב ולהדגיש כי זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להתיר לאיש לפגוע בזכות זו. יש להלחם באלימות שפשטה בחברה הישראלית על כל צורותיה וגווניה, אם בתוך המשפחה ואם מחוצה לה, אם בקרב בני נוער ואם בקרב מבוגרים. זהו נגע רע שיש לבערו מן היסוד.. (ה.ש-ט-ו).

14. הנאשם ביצע את המעשה טרם מלאו לו 17 שנים. על כן - בבואי לגזור את דינו, עלי להביט מעבר לעובדות כתב האישום, לראות את הנער העומד לראשונה לדין, לבחון את נסיבותיה ואישיותו, את אפשרויות שיקומו ולאזן בין שיקולי השיקום לשיקולי הגמול וההרתעה.

החלק של תסקיר שירות מבחן - הושמט.

15. נוכח אופי המעשה והנסיבות המחמירות הנלוות, אין דרך להימנע מהרשעתו בדין של הנער, ועל כך נראה כי אין חולק. בהמשך לכך ועל מנת להכריע במחלוקת בדבר העונשים הנלווים, אשוב ואבחן את נסיבות העושה והמעשה, ואבקש למצוא דרך למימוש מטרות הענישה - כולן. כאמור הנער ביצע מעשה אלימות פוגעני, חמור ומסוכן שהוביל לפגיעה קשה במתלונן ונראה כי אך בנס לא הסתיים האירוע בפגיעה קטלנית. נתתי דעתי לטיעוני הסנגוריה בדבר נסיבותיו האישיות של הנער לרבות סביבת מגוריו, על השלכותיה המוכרות. אכן, למרבה הצער, הסכסוך האלים בכפר .. הפך זה מכבר לידיעה שיפוטית של בית המשפט לנוער במחוז הצפון, ואין לי ספק כי העומדים לדין בפני, הם במובנים רבים, קרבתו נוספים של אותו סכסוך. יחד עם זאת, רואה אני חשיבות עליונה בהוצאת מסר חד וברור לנאשמים כמו גם לחבריהם בכפר ומחוצה לו, לפיו בית המשפט לא יגלה שמץ סלחנות להתנהגות בריונית אלימה מכל סוג. הסכסוך בכפר גבה ועודנו גובה מחיר נורא של פגיעות בגוף ונפש, ועל בית המשפט להתגייס למאבק בלתי מתפשר במעורבים בו, עד שיגיע לפתרונם. אמנם מדובר בנער צעיר ואין לי ספק כי לגילו, על מאפייניו המוכרים, השלכה על מעורבותו בעבירה. עם זאת העובדות לפיהן הנער אינו מודע באופן מלא לחומרת המעשה, לא לוקח חלק בטיפול ושיקום, לא עבר הליך של עיבוד עבירה, ואינו חש אמפטיה לקרבן, מצמצמות עד מאד את מתחם התלבטותי, ומובילות אותי למסקנה כי אין מנוס מהשתת עונש כבד של מאסר בפועל בין כתלי בית הסוהר.

16. קטינותו של הנער בעת ביצוע העבירה, מצוקותיו שלו ושל בני משפחתו, העובדה כי הודה וחסך מן המתלונן העדה מורכבת, והנתון לפיו זה תיקו הראשון, במסגרתו שהה במעצר מלא כחודש ימים, ותחת תנאים מגבילים מכבידים ללא הפרות, יקבלו ביטוי באורך תקופת המאסר שתוטל עליו.

17. **נפגע העבירה** - הנאשם דקר את נפגע העבירה בפניו, בחזה ובידו וחרט בגופו ובנפשו צלקות קשות, הנושאות ומשתפות באסונו - כל מי שבא עמו במגע, מבט או מפגש. הנפגע לא הופיע בפני בית המשפט במסגרת ההליך הפלילי, אולם תסקיר נפגע שהוגש בעניינו, משמיע את קולו, מציג את התכנים הקשים המסתתרים מאחורי התמונה המוצגת בכתב האישום. התסקיר מתאר כיצד ברגע אחד, בודד ואומלל, נקטע מהלך התבגרותו של הנער, ומציאות בטוחה, מיטיבה ומאירת פנים שהייתה נחלתו עד למועד

הרלוונטי, הפכה אפילה וקודרת. התסקיר פורש השלכות מרחיקות לכת של הפציעות על כל תחומי החיים של הנער ומשפחתו, בהווה ובעתיד, מציף את החרדה והכאב מהם הם סובלים ומציג מציאות קשה שנכפתה עליהם והפכה באחת - בעל כורחם, למנת חלקם. התסקיר מציג נזקים פיזיים ונפשיים חמורים מהם סובל המתלונן, ועמו - בני ביתו, מבהיר כי אלה ילוו אותם לעוד שנים ארוכות, ומותיר את הקורא בחשש אמיתי שמא מדובר בהשלכות שאינן הפיכות. כל אלה ועוד יקבלו ביטוי במסמך זה, למען ידע המתלונן כי מקומו לא נפקד בהליך הפלילי, קולו נשמע, רצונותיו הובעו וגזר הדין ישאף לתת משקל וביטוי לצרכיו השונים, לרבות צורך בהגנה, בהרתעה ובפיצוי.

18. לאור האמור, עת אבוא לאזן בין השיקולים השונים, נראה כי שיקולי הגמול, ההרתעה והמניעה יזכו במשקל נכבד, זאת בשל חומרת המעשים ותוך מתן משקל מכריע להעדר הליך שיקום, חרף קיומם של צרכים טיפוליים בוערים. הרשעת הנער בדין לצד עונש מוחשי בדמות מאסר בפועל בין כתלי בית הסוהר ומאסר מותנה, יישאו מסר מכביד ומוקיע כלפי הנאשמים, וכלל הציבור בכפר. קטינים ובגירים, בתקווה שיסייע ולו במעט במניעת האסון הבא בכפר. לצד זאת אטיל על הנאשם חיוב כספי לטובת נפגע העבירה, אשר ייקח בחשבון את מצוקתו הכלכלית הקשה והעובדה כי בימים אלה מרצה מאסר ואינו משתכר.

19. **סוגיית ניכוי ימי המעצר:** נאשם 1 נעצר במסגרת תיק זה, מאחורי סורג ובריח, ביום 20.10.21 ומיום 10.11.21 נעצר בפיקוח אלקטרוני עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו. ביום 17.1.22 נעצר במסגרת תיק חדש שנפתח כנגדו (להלן: "**התיק החדש**"), ובפועל המעצר בפיקוח אלקטרוני - הופסק. ביום 16.3.22 הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של הנאשם עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו במסגרת התיק החדש (מ"ת 29964/02/22.9). אין מחלוקת על עובדות אלה ואך נפקותן היא מושא הדיון.

20. סוגיית ניכוי ימי מעצר אינה מוסדרת בספר החוקים וע"פ סעיף 43 לחוק העונשין על הנאשם לרצות את מלוא תקופת המאסר שנגזרה עליו, החל ממועד מתן גזר הדין. עם זאת דרך שגרה נוהגים בתי המשפט לנכות ימי מעצר בהם שהה נאשם מאחורי סורג ובריח, זאת מטעמים ראויים שונים (ר' למשל ע"פ 7768/15 פלוני נ' מדינת ישראל (נבו 20.04.2016), והדבר נתון לשיקול דעתו של בית המשפט הגוזר את הדין (רע"פ 4230/07 רפי אוחנה נ' מדינת ישראל (נבו 18.06.2007). בע"פ 48/12 מדינת ישראל נ' אריה בלקוול (נבו 05.08.2012) (להלן: "**עניין בלקוול**") עלתה סוגיה דומה לענייננו, ובית המשפט העליון ציין כי אין מקום להורות על ניכוי ימי מעצר בתיק אחר מתקופת מאסר שהוטלה עליו בתיק הנוכחי.

21. לאור האמור-עת נעצר הנאשם במסגרת תיקו החדש, יכול וינכו ימים אלה, אך במסגרתו ומובן כי אין מקום לניכוי כפול של ימי מעצרו. למעלה מן הצורך אזכיר כי בתיק זה לא הגישה הפרקליטות בקשה לעיון חוזר - נוכח מעצרו של הנאשם בתיק החדש (חלף מעצר באיזוק שהופסק), לא ניתנה כל החלטה שיפוטית המורה על מעצרו, תיק המ"ת נסגר וממילא לא התקיימו דיונים מעקביים במסגרתו. על כן אדחה את עתירת הסנגור לניכוי כל ימי מעצרו של המשיב ואורה כי רק ימי המעצר שריצה הנאשם במסגרת תיק זה, ינכו מתקופת מאסרו.

על כן, לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים אני מרשיעה את הנאשם במיוחס לו בתיק דנן עפ"י סעיף 24 (1) לחוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), תשל"א - 1971 וגוזרת את דינו כדלקמן:

1. אני גוזרת על הקטין עונש מאסר בפועל של 15 חודשים. מתוך תקופת המאסר ינוכו הימים בהם שהה הקטין במעצר בגין תיק זה החל כפי שיפורט להלן: 10.11.21 - 20.10.21 סה"כ 21 ימי מעצר.
2. אני גוזרת על הקטין ששה חודשי מאסר אותם ירצה, אם תוך 24 חודשים מיום שחרורו מן המאסר בתיק זה, יעבור שוב עבירת אלימות מסוג פשע.
3. על הקטין לשלם פיצוי למתלונן (קטין) בסך של 10,000 ₪. סכום זה יופקד בקופת בית המשפט בתוך ששה חודשים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר בפועל.

התובע יעביר לאלתר את פרטי המתלונן למזכירות בית המשפט.

הודעה לקטין זכותו לערער על גזר הדין בתוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי בנצרת.

ניתן והודע היום כ"ג תשרי תשפ"ג, 18/10/2022 במעמד הנוכחים.

ניתן היום, ט"ז שבט תשפ"ג, 7 בפברואר 2023, בהעדר הצדדים.